

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1192/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Живић Кнежевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Војкан Симић, адвокат из ..., са умешачима на страни тужиоца ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирјана Живић Кнежевић, адвокат из ... и подносиоцем предлога за мешање на страни тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Војкан Симић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1757/20 од 15.10.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1757/20 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1757/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 28249/2013 од 21.10.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство споразум о деоби брачне имовине закључен 13.06.1991. године између ЋЋ и ЕЕ, рођене ЕЕ1, оверен од стране Другог општинског суда у Београду под Ов .../... од 14.06.1991. године, а што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке утврђено је да у састав заоставштине пок. ЋЋ, улази власништво $\frac{1}{2}$ идеалног дела стана на мансарди број ..., корисне површине 139 м², који се налази у стамбено пословној згради у Улици ... број ..., у ..., на кат.парц. бр. ... КО Ставом трећим изреке одређена је привремена мера забраном туженој отуђења и оптерећења стана ближе наведеног у ставу другом изреке, да ће упис ове привремене мере у јавну књигу извршити Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности КО ... као и да привремена мера траје до правноснажног окончања овог поступка, а жалба изјављена на решење о одређивању привремене мере не одлаже извршење решења. Ставом четвртим изреке одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је пок. ЋЋ по основу стицања у браку власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела стана ближе наведеног у ставу другом изреке. Ставом петим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари

истакнут од стране тужене. Ставом шестим изреке одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом седмим изреке одбачен је као неблагоприятан поднесак тужене предат на рочишту за главну расправу 21.10.2019. године. Ставом осмим изреке одбачен је као неблагоприятан поднесак тужиоца и умешача од 21.10.2019. године. Ставом деветим изреке одбијен је предлог тужене да се дозволи мешање у парницу на страни тужене ДД. Ставом десетим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 275.925,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1757/20 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе тужене и подносиоца предлога за мешање на страни тужене ДД и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, петом, шестом, седмом, деветом и десетом изреке. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужене и подносиоца предлога за мешање на страни тужене и потврђено решење садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде у делу у коме је одређена привремена мера забраном туженој отуђења и оптерећења стана, ближе наведеног у овом ставу изреке, у односу на $\frac{1}{2}$ идеалних делова, док је у преосталом делу решење преиначено и одбијен предлог за одређивање привремене мере забраном туженој отуђења и оптерећења на преосталих $\frac{1}{2}$ идеалних делова стана. Ставом трећим изреке одбијени су предлози парничних странка за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.06.2009. године. Решењем Апелационог суда у Београду Гж 1622/13 од 19.03.2013. године укинута је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Побијана другостепена пресуда донета је 15.10.2020. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужене не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења ништавости споразума о деоби брачне имовине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему је вредност предмета спора означена у тужби 1.000.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић